

Jézus Krisztus – tegnap, ma és mindörökké

Aliansz imahét

2007. január 7-14.

Magyar Evangéliumi Aliansz

Cím: 1091 Budapest Kálvin tér 7. Tel/fax: +36-1-217 3775

E-mail: aliansz@enternet.hu, www.aliansz.hu OTP: 11706016-20464132

Kedves Aliansz Testvérek!

Amikor átadjuk testvéreinknek a 2007-es januári imahét programját egyszerre vagyunk hálásak az Úrnak életünk és az imádkozás nagy ajándékáért, és a hűséges és megáldott munkások életéért.

Így gondolunk most mindazokra, akik elkérték az Úrtól ennek a hétnek az igei programját, s Hecker Frigyes testvérünkre is, aki a német szöveget magyarra fordította.

Emberi világunk beleszédült saját valós és vélt lehetőségeibe, végzetesen egyensúlyozatlanná vált és állandóan az a kísértése, hogy átlépje saját – Istentől rendelt – határait. Örökös verseny és versengő helyzetünkben és magatartásunkban létfontosságúnak látjuk, hogy a legdurvább relativizálással, viszonylagossá tétellel az eddig felismert és mértéknek tekintett, kijelentett igazságokat is lebontsuk és a perc igényének megfelelőket tegyünk a helyükre.

Ez a folyamat egyéni, családi, társadalmi, sőt nemzeti életünk egész területén megjelenik. Ennek meghatározó része, hogy az élet szentségét sem akarjuk már régóta tiszteletben tartani.

Mivel isteni rendeket is érint ez a veszedelmes szándék, a dolgok egyre inkább törékennyé válnak, mint egész csontrendszerünk, amikor a kalcium kezd kivonódni belőle.

Ezernyi csodálatos tudás, jószándék, s a kultúra és művészetek birodalma akar mankót és járókeretet adni az ember kezébe, de az idegpályákon az elhatározó utasítást semmi sem helyettesítheti.

Isten szívében kaptuk az életünket, s alá hanyatló karunk, botladozó lábunk, süket fülünk és homályos látásunk is benne az Ő Fiában, az Úr Jézus Krisztusban gyógyul meg, s kap új életet. És ez a kegyelmi állapot már nem csupán mozgással ajándékoz meg, de Ő lesz a mi békességünk és reménységünk is. Ő a mi üdvösségünk!

Mégis nem túlzás egy nemzet életén belül – imádkozó, s kegyelmet nyert lelkek kicsi imaalkalmait, s olykor a nagy tolongásban alig megjelenő életüket ilyen fontosnak látni.

Ha mi tartanánk fontosnak magunkat, bizonyára végzetes lenne, de Isten gondolata volt és maradt, hogy az Ő népe áldásosztó legyen, mert áldást örökölt, békességet munkáljon, s mennyei látásokat adjon tovább, mely nélkül a nép elvadul.

Ahogy ezt a XX. században megtapasztaljuk a torzulások és elvadulások olyan arányúak lehetnek, hogy végül egész birodalmak, kultúrák, ideológiák omlanak össze, maguk alá temetve sok - sok életet.

Sem a veszélyek, sem a démoni támadások, de Isten ígéretei sem változtak. Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz. Erről szól ez az imahét Isten népe nagy családjában, de üzenetében, hívogatásában és áldásaiban mindenki számára érvényes. Jöjj, fogadd el az Úr hívását és új életet támasztó közösségét.

D. Szabó Dániel
elnök

Az imahét kollektáit az Aliansz Szövetség működésére szeretnénk fordítani az előző évekhez hasonlóan, köszönjük a támogatást!

Az Magyar Evangéliumi Szövetségről – Alianszról - általában:

Egy barátom a következő kérdéssel fordult hozzám, miután 2006 május 20.-án megválasztottak az Evangéliumi Aliansz főtitkárának: „Mivel lehetne indokolni az egyházvezetés számára, hogy érdemes támogatni az Alianszot?” – A kérdés elhangozhatott volna más összefüggésben, más személytől, más szervezetre vonatkozóan is? A gyakorlatias, minden támogatandó ügyet alaposan megvizsgáló kérdés elgondolkoztatott.

Az Evangéliumi Aliansz célja mint az, annak Alapokmányában is megtalálható egyszerűsítve a következő:

- a. Elősegíteni az evangéliumi hitű emberek egységét – felekezeti hovatartozásukra való tekintet nélkül. Az evangélium ügyét előmozdítani az országban.
- b. Védelmesni a Krisztusba vetett hitük miatt hátrányosan megkülönböztetett egyéneket és társadalmi csoportokat, éljenek azok a világ bármely részén. Szót emelni az emberhez méltó élet bibliai normáiért minden társadalmi fórumon.
- c. A felekezeti és társadalmi béke, valamint nemzetünk erkölcsi felemelkedésének előmozdítása.

Ezekre a gondolatokra alapozva hozzátehetjük még azt is, hogy az Evangéliumi Aliansz elsősorban mozgalmi jellegű szervezet és nem kíván szervezetek feletti szervezet lenni.

Éppen ezért az egyesület tagjai szabadabban, szervezettől kevésbé korlátozott módon fejezhetik ki közös gondolataikat, imádkozhatnak együtt, törekedhetnek egységes cselekvésre, képviselhetik az evangéliumi értékeket.

Néhány konkrét példa:

- a. Az Aliansz imahét, melyet az elmúlt, nem túl barátságos évtizedek sem tudtak megszüntetni. Ahol evangéliumi hitű emberek, különböző keresztyén csoportok és csoportosulások tagjaival találkozhatnak, tapasztalatokat gyűjthetnek, kifejezhetik a Krisztusban való egységüket, együtt imádkozhatnak a helyi, az országos és a világ bármely részén felmerülő hitbeli és társadalmi problémákért.
- b. Az evangéliumi gondolkodás képviselője, annak viszonylag gyors és hathatós közös megjelenítése, szemben a sokszor nehezebben mozduló egyházi, egyházszervezeti és nemzetiségi megkötöttségeket hordozó struktúrákkal. Ugyanakkor felszabadulás a személyes döntés és a felelősség vállalására : Pl. a B. Graham evangélikációk, a Pro Christ.
- c. Közös ima a vallási és társadalmi feszültségek feloldódásáért. Különösen nagy jelentősége lehet ennek abban az esetben, mikor egy egyház vagy egyházi szervezet keretei egyben nemzeti hovatartozást is jelentenek. Az Evangéliumi Aliansz, mivel nem ezen keretek által szabályozott, teljes nyitottságot, megfelelő kompetenciát biztosíthat az adott kérdésben, a személyes hit alapján. Pl. A balassagyarmati Aliansz imanap a szlovák – magyar megbékülési folyamat előmeneteléért .

(folytatás a záró oldalon)

**Jézus
Krisztus –
öröktől fogva**

**Zsid.1,1-3b
(Ján.1,1-4)**

**JANUÁR 7.
VASÁRNAP**

Az új év éppen egy hetes, amikor a Jézus gyülekezete imahetet kezdjük. Jó kezdet ez arra nézve, hogy az egész év irányát megadja, és reményteljes távlatokat nyisson. Sok helyen közös istentisztelettel kezdjük ezt a hetet; milyen jó, hogy az örökkévalóság nagy ívét bonthatjuk ki ezen a héten! Isten Igéje arról beszél nekünk, hogy Jézus népe ebben a nagy, üdvtörténeti összefüggésben helyezkedik el.

Az Örökkévaló közöttünk van

Isten már szólt hozzánk bizonyágtevőin keresztül és Izrael népének történetében. Erre emlékeztet bennünket a Zsidókhoz írt levél erőteljes bevezetője. Az idők teljessége azonban Jézusnak, Isten Fiának eljövételében érkezett el hozzánk. Ez az esemény az emberiség történetének csúcspontja és egyben a teremtett világ fordulópontja. Az örökkévaló Isten megjelent a Krisztusban. Már minden időknél előtte Istennél volt. Ott volt a teremtés aktusánál, amely az Atya és a Fiú szeretetteljes párbeszédéből állt elő. Véglegesen és minden időkre szólóan Jézusban szólt hozzánk és cselekedett, számunkra láthatóan az örökkévaló Isten. Ő az értünk, velünk és nálunk lévő Isten (Immánuel). És Ő marad minden időben a Mindenség örököse, teremtője és beteljesítője. Az evangéliumok úgy írják le előttünk a názáreti Jézust, mint aki a mindenható Isten „lényének képmása” (szó szerint: karaktere). Ilyen az Isten, ahogyan Jézus elénk jön. Benne látjuk az Atyát:

egyértelműen, egyedülállóan, minden időkre szólóan.

Akinek Jézusa van, annak mindene van

Jézus Krisztus a teremtettség tartóoszlopa és fennállásának energiája. Így értjük ezt az erőteljes mondatot: „Hatalmas szavával tartja fenn a mindenséget”. Ő biztosítja szavával a világmindenség és a Föld fennállását, - nem a világhatalmak vagy az ökológiai egyensúly (bármennyire fontos is imádkoznunk és cselekednünk ezeken a pontokon). Az emberiség, a népek, az Egyház, de mi magunk is az Ő hordozó szavától függünk. Nincs ennek tudatában mindenki, - de akik tudják, annál inkább csodálják és imádják Őt. Nem ismerhetünk ennél többet és nagyobbat. Jézusban és Jézussal mindenünk megvan, ami életünkhöz és halálunkhoz, életünk kiteljesedéséhez és örökkévaló üdvösségünkhöz szükséges. Akinek Jézusa van, annak nincs másra szüksége.

Ő hordoz

Engedjük tehát, hogy Ő hordozzon – személyesen és közösségünkben, mint a Krisztus testét a magunk helyén, országunkban és az egész világon ebben az esztendőben. Hordoz, és pedig Igéjén keresztül. Mert az Isten szólt, és szólni akar Jézus Krisztus által, az ó- és újszövetségi Igén keresztül, amelyet a Szentlélek a számunkra érthetővé és időszerűvé tesz. Az

Isten nem valamilyen elv vagy eszme, hanem a magát szívesen közlő Úr, aki beszélni akar szeretete teremtményeivel, velünk. Engedjük, hogy ez a párbeszéd létrejöjjön közte és közöttünk Isten gyermekeinek nagy közösségében.

Imádságunk mai tárgya: az imádat

János evangéliumának első versei ugyanúgy, mint a Zsid. levélé, a Szentháromság Isten imádatába vezetnek bennünket. Ha csak rész szerint is értjük, - ki ne akarna részt venni ebben az imádatban? Annyira értékelt bennünket, hogy Fiát küldte hozzánk! Ő mindent megtett és mindent elmondott, amire szükségünk van; ma is szól hozzánk Igéje által. Nem kellene-e újra és újra hálát adnunk ezért a csodáért?

Ő itt volt közöttünk, jelen van most is és eljön újra. Benne áll fenn az egész világmindenség, nélküle széthullana (és vele mi magunk is); Neki akarunk hálát adni, Őt akarjuk követni, és Neki akarunk szolgálni teljes életünkben.

Imádkozzunk...

és egyesülünk az Atya, a Fiú, és a Szentlélek imádatában

- mert Ő itt van, volt és eljövendő,
 - mert Ő uralkodik, megtart, és teljességre visz,
 - mert Ő szólt és szól ma is,
 - mert szeret és megment,
- és könyörgéseinkben az előttünk álló imádatot hozzuk Isten elé
- imádkozva a helyi gyülekezetekért, csoportokért, nemzedékekért,
 - azokért a keresztyén testvérekért, akik még nem vesznek részt imádatunkon,
 - a hazai és európai keresztyén egységért
 - az imádságban és az imámozgalomban megtapasztalható öröméért,
 - saját imádságunkért, hogy az Isten előtt meghallgattatásra találjon.

Kiegészítő imatárgyaink:

- az egyházak, közösségek, helyi gyülekezetek és intézményeik. Hálaadással, könyörgéssel és bűnbánattal imádkozunk
- az egyházak, szabadegyházak és közösségek közötti növekvő együttműködésért,
- a helyi gyülekezetekért, azok evangélizációs, szociális és politikai küldetéséért,
- a krisztusközpontú igehirdetésért,
- új gyülekezeti formák, közösségek kialakulásáért, amelyek által elérhetjük az eddig el nem ért társadalmi rétegeket.

Jézus Krisztus – a megígért Szabadító

**Ézs. 42,1;6-7;9
(Zsolt. 72)**

**JANUÁR 8.
HÉTFŐ**

Az ígélet és beteljesedés közötti összefüggés a bibliai bizonyágtétel központi üzenetéhez tartozik. Ézs. 42,1-9. az első Ézs. könyvének „Isten szolgája” énekei között. Ez a szakasz felmutat valamit abból, hogy hogyan közli Isten a maga akaratát az emberekkel, és hogyan tágítja ki számukra a látóhatárt, hogy végső célját megérthessék. El fogja hívni Cirust, a pogány királyt, hogy népét kivezesse a fogságból (Ézs. 41,25-29). Ennek a váratlan, egészen újszerű és szuverén isteni cselekedetnek háttérében kitágul az Ige üzenete az Isten üdvösséget hozó cselekedetinek még nagyobb távlatai felé. Ez abban mutatkozik meg, ahogy az Ige

- az Isten szolgája személyét,
- Istennek szolgájához fűződő kapcsolatát,
- és a küldetés mindenre kiterjedő voltát írja le.

Az újszövetségi gyülekezet ezeket az ígéretek kezdettől fogva Jézusra vonatkoztatta. Őbenne ismeri fel az itt leírt Isten- Szolgáját:

- akit Isten kiválasztott és szeret,
- akit Isten elhív, megtart és megoltalmaz,
- aki az embereknek igazságot és világosságot hoz, hogy megszabadítsa őket a fogságból és a sötétségből.

Jézusban teljesedik be a szabadítóról szóló ígélet. Ennek a világnak történetében viszi végbe

I

Isten az üdvösség és a szabadítás történetét Jézus személyén keresztül.

Aki ezt felfedezi, és egyre mélyebben ismeri meg, csak ámulni tud Isten csodálatos kijelentésén és hálát ad érte. Az Úr minden reménységet és elképzelést felülmúló, kikövetkeztetetlen múltbeli cselekedete pedig arra sűrgtet bennünket, hogy éber, figyelmes várakozással tekintsünk arra, ami eljövendő. Mert a megígért Szabadító története még nem ért véget. Minden okunk megvan arra, hogy örömmel várjunk nagy dolgokat a mi Urunktól.

Imádságunk mai tárgya: kitartással várni

- személyes életükben
- embertársaik életében
- a világ történetében.

De mindenek fölött az üdvösség beteljesedésére várnak, amely a Megfeszített feltámadásával elkezdődött.

Imádkozunk...

- és valljuk meg, hogy a várakozás és kitartás gyakran nehezen hordozott teher számunkra és hitünk a türelmetlenség és a csalódások miatt sokszor megerőtlenedik,
- és az egész megváltatlan teremtett világgal együtt várjuk Isten ígéreteinek beteljesedését, szeretetének és dicsőségének nyilvánvalóvá válását,
- és hittel várjuk Isten Országának megmutatkozásait itt és most közöttünk, és üdvösségének beteljesedését az idők végén,
- és könyörgünk, hogy a vakok szemei megnyíljanak, a szegények és elnyomottak igazságban részesülhessenek, az öngazultak és a keresők egyaránt felismerhessék az igazságot, és a foglyoknak és megkötözötteknek szabadulás hirdettessék.

Kiegészítő imatárgyaink:

Európa, Izrael és a világpolitika.
Hálaadással, könyörgéssel és bűnbánattal imádkozunk
- kontinensünk keresztény gyökereinek megerősödéséért
- a menekült- problémák okozta helyzetekért Európa és a világ más részein,
- a Föld éhínség- és katasztrófa-sújtotta térségeiért,
- az éhínség, a járványok, a gyermekhalandóság és elnyomás visszaszorítására alkalmas politikai és gazdasági intézkedésekért,
- a terrorizmus visszaszorításáért,
- Izrael és a Közel-Kelet békeességéért, a problémák politikai megoldásáért,
- a zsidó nép Istentől adott oltalmáért Izraelben és a népek között,
- a messiáshívő zsidókért Izraelben és világszerte, az arab világban és a Közel-Keleten élő keresztényekért

**Jézus
Krisztus –
Isten emberré
lett**

**1Tim. 3,16
(Gal. 4,1-7)**

**JANUÁR 9.
KEDD**

Mögöttünk a karácsonyi ünnep. Ezt a valóságot ünnepeljük és csodáljuk: Isten emberré lett. Amit Isten már előre meghirdetett, azt most beváltotta, megvalósította. Korunkban sokan megpróbálják Jézust pusztán emberként ábrázolni, megfosztva isteni mivoltától. Ezek a törekvések nem újak. A Biblia ezzel szemben az Isten titkáról beszél, amelyet most megmutatott az embereknek: az Isten megjelent testben. Más szóval: Isten emberré lett. Amikor Keresztelő János a pusztában prédikált, ezt mondta magáról: Az Úr útját készítem, Isten útját e világban. Ez felidézi Ézs. 40,3-5. verseit: Készítsetek az Úr útját, ösvényt készítsetek a mi Istenünknek. Ez az eljövendő Úr Jézus volt. Isten emberré lett. Mi szüksége volt erre, hogy alászálljon az emberi lét síkjára, feladva isteni mivoltát, magára vegye térhez és időhöz kötött voltunkat, bejárja poros földünket, és az emberi gonoszság számára megtámadhatóvá legyen? Isten emberré lett, hogy Isten lényét és valóságát egészen köznapi módon megérthessük és felismerhessük. Azért jött, hogy egészen közel legyen hozzánk, hogy megszólíthasson és megérinthessen bennünket, hogy felemeljen és meggyógyítson. És Ő maga is megszólíthatóvá és megérinthehetővé vált.

Isten emberré lett, hogy megszabadítson minket a törvény súlyától; olyan tehertől, amit nem is tudunk hordozni. Elhordozta érettünk a bűn terhét és büntetését. Ember által jött be a

világba a bűn és így kellett a világ megbékélésének is történnie. Az idők kezdetén az ember olyan akart lenni, mint az Isten, és bűnössé lett. Isten meg akarta gyógyítani a bűnt és ezért emberré kellett lennie.

Isten emberré lett, hogy számunkra örökkévaló távlatokat nyisson meg, és hogy előremenjen nekünk helyet készíteni. Az az akarata, hogy Isten gyermekeiként magához fogadjon bennünket, és ahol Ő van, mi is ott legyünk.

Engem egy olyan mondat segített hitre, amelyik nem található a Bibliában: „Ha egymagad lennél is az egész földön, Istennek Jézus Krisztusban mégis emberré kellett volna válnia, hogy kereszthalála által megmenthessen.”

Szinte hihetetlen, de valóban ez történt: emberré lett értem. Nem küldött valakit maga helyett, sem képviselőt, sem angyalt, - személyesen jött ő maga értem és hozzám.

Nem Neki volt szüksége arra, hogy emberré legyen, hanem nekem volt szükségem erre. Nekünk volt szükségünk rá.

Imádságunk mai tárgya: hálaadás

Karácsony idején annyira el vagyunk foglalva, hogy kevés idő marad elcsendesednünk és hálát adnunk Istennek az emberré-létel csodájáért. Itt az ideje, hogy ezt most bepótoljuk: Adjunk hálát Istennek, hogy ennyire értékel minket, és hogy fontosak vagyunk Neki.

Adjunk hálát Istennek, hogy az Úr Jézus még ma is képessé tesz embereket arra, hogy ezt az egész világra kiható tényt felismerjék, és hitben elfogadják. Hála legyen Istennek, - Isten emberré lett.

Imádkozunk...

és megvalljuk, hogy olyan kevésbé dicsőítettük Őt ezért a csodáért:

- hogy Ő a szeretet, a kegyelem és az irgalom Istene, aki személyesen törődik teremtményeivel,
- hogy olyan Isten Ő, aki örökkévaló voltát, istenségét és dicsőségét feladva felvette magára emberi korlátainkat,
- hogy olyan Isten Ő, aki nem akar egyedül maradni, hanem keresi a közösséget az emberekkel,
- hogy olyan Isten, aki előbb ad, mint követel.

hálát adva és hittel elfogadva:

- hogy egészen közel jött hozzánk,
- hogy gyermekeivé fogadott bennünket,
- hogy életünkben Vele járhatunk,
- hogy nem a halálé az utolsó szó,
- hogy nem hagy bennünket olyanak, amilyenek vagyunk.

és könyörögni akarunk ma azért is, hogy felismerjék Őt, mint barátjukat és mesterüket azok az emberek és embercsoportok, akik Őt még nem ismerik.

Kiegészítő imatárgyaink:

A házasságokért, családokért, gyerekekért és fiatalokért, egyedülállókéért és idősekért.

Hálaadással, könyörgéssel és bűnbánattal imádkozunk

- a házasságok és családok megtartásáért, példaadó szerepükért,

- a házasság és a család védelméért a törvényhozásban, a médiában, nyilvánosságban,

- a gyermekvállalás megbecsüléséért,

- a magzatok védelméért,

- a fiatalok és gyermekek számára megfelelő programok kialakításáért az egyházakban,

- a gyermekeiket egyedül nevelőkért és az egyedülállókéért, hogy a gyülekezetekben befogadásra és otthonra találjanak,

- az idősekért, hogy életük beteljesedjen, és élettapasztalataikat gyümölcsöztethessék.

Jézus Krisztus – a világ megváltója

**Kol. 1,15-17
(Mát. 2,1-12)**

**JANUÁR
10.
SZERDA**

A Kolossébeliekhez írt levél elejéből kitűnik, hogy ez a kisázsiai Kolossében élő gyülekezet Pál apostol számára erős bátorítást és hálaadásra való serkentést jelentett. De gondok is adódtak. A Jézus Krisztus evangéliuma mellett még egyéb vallásos „igazságokat” és cselekményeket is fontosnak tartottak (2. rész). A tévelygés veszélye indította Pált a levél megírására. Mert ha Jézus Krisztus mellé még valami mást is odaillesztünk, elveszítjük az üdvösség biztos horgonyát. Az apostol által gyakorolt terápia egyszerű és radikális: Jézust állítja a gyülekezet szeme elé. Ezt azzal teszi, hogy egy éneket idéz, amelyet ókori keresztyén gyülekezetekben nyilván ismertek és énekeltek. Textusunk ennek az éneknek az első szakasza.

Már az első szavakra felfigyelünk. Amennyire igaz, hogy Isten Fia egy meghatározott időben és helyen eljött a világba, mint üdvözítőnk és megtartónk, úgy hozzá kell tennünk, hogy Ő minden idők előtt jelen volt; részt vett a teremtés művében. Nálánélkül semmi sem lett, ami lett. Benne az örökkévaló Istennel találkozunk. Nincsen hatalmasság, amely nála nagyobb volna, amely fölött ne volna hatalma. A „trónusok, uralmak, fejedelemségek és hatalmasságok”-at jelző görög kifejezések az akkori olvasó számára olyan nagyságokra

utaltak, amelyeknek hatalmuk volt életük sorsa fölött és ezért vallásos tiszteletben részesítették azokat. Az apostol minden kétséget kizáróan kijelenti, hogy semmi jelentőségük nincs többé ezeknek. Mert a megfeszített és feltámadott Úr, Jézus Krisztus a teremtés ura; az Ő kezében vannak a világtörténelem eseményeinek a szálai; és Ő áll az idők végezetének záró pontja fölött. „Őbenne, ... Óáltala és Óreá nézve...” ez a rövid három kifejezés összefoglalja mindazt, amit az apostol a teremtésre és a világ történetére nézve mondani akar.

A keresztyének nem valami általános, teremő Istent látnak maguk előtt, hanem azt, aki a Názáreti nevét és arcát viseli. Ő van jelen az örökkévaló Isten minden cselekedetében.

Ezért mutatta a csillag a napkeleti bölcseknek az utat a jászolhoz (Mt. 2). Így tudott Jézus parancsolni a szélnek és a tengernek a vihar lecsendesítésekor. Ezért hívta ki a halott Lázárt sírjából. Ezért szól hozzánk így a Zsidókhoz írt levél írójának biznyságtétele: „Jézus Krisztus tegnap és ma és mindörökké ugyanaz!” (Zsid. 13,8).

Jézus mindig nagyobb, mint a Róla alkotott gondolataink. A teremtés minden ajándéka mögött Őt látjuk. Természetes, hogy itt is fellelhetők a bűn nyomai. De várjuk azt a napot, amikor a Megfeszített és Feltámadott a teremtett világot is megszabadítja a romlandóság rabságából (Róm. 8,20-21; Jel. 21-22)

Imádságunk mai tárgya: az imádat

A bibliai szövegek tele vannak ámulattal, amikor a teremtettségre tekintenek. Így szól Dávid a 8. zsoltárban: „Ha látom az eget, kezded alkotását, a holdat és a csillagokat, amelyeket ráhelyeztél, micsoda az ember, - mondom – hogy törődsz vele, és az emberfia, hogy gondod van reá?” Pál szívéből pedig előtör a magasztalás, amikor Isten bölcsességét felismeri az üdvösség tervében: „Ó, Isten gazdagságának, bölcsességének és ismeretének mélysége! Milyen megfoghatatlanok az Ő ítéletei és kikutathatatlanok az Ő útjai! Övé a dicsőség mindörökké! Ámen.” (Róm.11,33;36) Számunkra is az imádat az egyetlen megfelelő magatartás. A Végtelen Isten, aki a csillagos égben megmutatja hatalmát, minden egyes ember megváltásának ügyét a szívében viseli.

Imádkozunk...

Imádjuk Istent

- bölcsességéért és alkotó gazdagságáért, amelyet a csillagos égből felismerhetünk
- a teremtés csodájáért, amelyből Ő felismerhető
- mert minden Őbenne áll fenn és Ő fenntartja a mindenséget.

Hálát adunk Istennek

- hogy megajándékozott bennünket a Földdel,
- hogy már a teremtéskor megváltásunkra gondolt
- a teremtés rendjéért és az iránta megmutatott hűségéért,

Könyörögjünk

- hogy jobban felismerjük Őt, teremtő nagyságát,
- hogy segítsen bennünket felelősséggel bánnunk teremtett világával
- hogy még több természettudós vallást tegyen a Teremtő mellett.

Bűnbánattal valljuk meg,

- hogy sokszor vakok vagyunk jótéteményeinek felismerésére
- hogy gyakran magától értetődőnek tartjuk ajándékait

- hogy sokszor felelőtlenül bánunk a teremtett világgal

Kiegészítő imatárgyaink

A politikáért, gazdaságért, tudományért.

Hálaadással, könyörgéssel és bűnbánattal imádkozunk

- hogy a politika nyomatékosabban tájékozódjon a bibliai emberkép mentén

- az államelnökért, a kormányért és a parlamentért

- a politikai pártokért, hogy konstruktív elgondolásokat fejlesszenek ki

- a politikai, gazdasági és tudományos területeken dolgozó hitvalló keresztyénekért

- az emberiség jólétén munkálkodó kutatók erkölcsi felelősségtudatáért

-szociális és egészségügyi rendszerünk valódi reformjáért

- új elgondolásokért a gazdasági növekedés területén és munkahelyek létesítéséért.

Jézus Krisztus - a gyülekezet Feje

Kol. 1,18-20.
(1.Kor. 12,12-31.)

JANUÁR 11.
CSÜTÖRTÖK

Jézus Krisztus a Fő, az első és a legfontosabb. Ő egyedül áll a gyülekezet élén. Ő a gyülekezet Ura. – Melyik gyülekezeté? Az én gyülekezetemé? Az Evangéliumi Alianszé? Milyen gyorsan felismeri egy fiatal hívő keresztyén, hogy valóban így van-e ez a gyülekezetében: valóban az Úr az úr? Vagy beültették a „tiszteletbeli elnök” székébe, hogy helyette mások dönthessenek, uralkodhassanak?

Imádságainkban és énekeinkben továbbra is tiszteljük és elismerjük Jézus nevét, lelkületét.

A tiszteletnek, elismerésnek és imádatnak azonban a gyülekezeti és személyes élet minden területén láthatóvá kell válnia. A közös imádság alapozza meg az Úr Jézusban, a Főben megadott egységet. Ő maga akarja a Gyülekezet nagy egységét irányítani, korrigálni, beteljesíteni. Nem állunk útjában eme szándékának?

A döntő szót csak Egy mondhatja ki

Ezt az isteni hierarchiát nem könnyű demokratikus alapelveinkkel összhangba hozni, hiszen mindnyájan függetlenek szeretnénk lenni! Ehelyett azonban elfogadjuk Őt és Igéjét, és tudatosan alárendeljük magunkat az Ő uralmának. Átadta nekünk végakarátát. Igéje, akarata végérvényesen elkötelezi a gyülekezetet és egyénileg annak minden tagját. Egyedül Őbenne van üdvösségünk.

Az intézményes egyházak azonban többnyire sokféle főnökséggel és komplikált döntési mechanizmussal rendelkeznek. Munkatársak, hivatali személyek vagy testületek mondják ki az

utolsó szót. Úgy tűnik, mintha sok prédikáció, információ, vagy határozat nagyobb hatású volna, mint Jézus Krisztusnak, a Főnek szava. Mit kellene megváltoztatnunk?

Csak Egy ad életet a testnek

Jézus gólgotai halála óta tudjuk, hogy a békesség megteremtéséért vér folyt. Többet nem tehet a Fő a gyülekezetért. A „békeltetés” megtörtént; ez érvényes mennyen és földön egyaránt. Ezért a különböző gyülekezetek és lelki-szellemi irányultságok között is lehetséges az új élet, a megbékélés és az egység.

Mindebben kifejeződik az isteni teljesség. – Kérdeztek meg egy fiatal keresztyént, hogy mi tartja életben a gyülekezetet. A hagyományok? Az új éneklési módszerek? A lendületes program? Vagy Jézus Krisztus maga? Az Ő jelenléte, szavai és Lelke jelentik az egyház életerejét 2007-ben is.

Ezért, amikor együtt vagyunk, hogy imádkozzunk, nem a jelentőségteljes „fejek”-re tekintünk a gyülekezetben. Hanem arra az Egyre, aki mindnyájunkért meghalt és feltámadott. Aki legyőzte a halált is, és most is be akarja vezetni az Örökkévalóságba az Ő mennyasszonyát, a világszerte elterjedt Gyülekezetet. Ez az igazi aliánsz-lelkület. Magasztaljuk újra odaadott szívvel Jézus Krisztust az Urat, gyülekezeteinknek és az egyházaknak Fejét és előljáróját.

Imádságunk mai tárgya: hogy egyek legyünk

A bibliai elmélet és a mindennapos gyakorlat közötti szakadék; a gyülekezetek, egyházak és kegyességi irányzatok beskatulyázott gondolkodása; a lelki felsőbbség tudat és gyülekezetünk sajátosságának túlértékelése – mindez meggátolhatja, hogy az Úr valóban úr legyen gyülekezetünkben. Ahol Ő maga és Igéje a legfőbb tekintély, ott a különbözőségek másodlagossá válnak és a sokrétűség gazdagsággá változik.

Imádkozzunk...

bűnbánat,
lásd: az „Imádságunk mai tárgya”
alatti sorokat.

Imádat

- Jézus Krisztus a gyülekezet Ura és Feje. Ő látja át a dolgokat; igazságban vezet
- Ő mindent megtett a gyülekezet egységéért. Ő állítja össze a Test részeit
- Ő egy az Atyával és a Szentlélekkel. Megbékéltet és gondoskodik rólunk.

Könyörgés

- teljes odaadás, alázat és alárendelés, hogy így dicsőítsük Jézus Krisztust
- egység, testvéri lelkület, egymás elfogadása, ahogy azt Jézustól tanuljuk.

Kiegészítő imatárgyaink

Iskolák, közoktatás, médiák
Imádkozzunk hálaadással,
bűnbánattal és könyörgéssel
- ígéretes oktatási reformokért
- az erőszak visszaszorításáért az iskolákban
- az egyházi iskolákért és a biblikus hitoktatásért
- az iskolai biblia- és imacsoportokért
- több hívó tanárért, oktatóért, professzorért
- a teológiákon és biblia-iskolákban folyó hiteles oktatásért
- értékes tömegkommunikációs programokért
- a keresztyén könyvkiadás, a rádió és televízió területén a keresztyén befolyás megerősödéséért

Jézus Krisztus – segítőnk a szenvédé- sekben

**Zsid. 2,17-18;
4,15-16
(Ézs. 53,2-12)**

**JANUÁR 12.
PÉNTEK**

A szülés közben elszenvedett oxigénhiány miatt nagy részben megbénultam és állandó segítségre szorulok. Újra és újra megkérdeztem magamtól: miért engedi meg Isten a fogyatékoságot? Valóban, nem könnyű ezzel élni. Nem szeretném elhallgatni, hogy vannak idők, amikor azt gondolom, hogy másoknak csak terhére vagyok; amikor haragszom Istenre emiatt; vagy amikor azt kívánom, hogy történjen valami és legyek egyszerre egészséges, mint más. Azt hiszem, ezek érthető reakciók. De azt is lehetségesnek tartom, hogy Isten egyszer tényleg meggyógyít, például azért, hogy valami más feladatot bízson rám.

Pillanatnyilag Isten arra tanít testi fogyatékoságomon keresztül, hogy fogyatékosok és egészségesek egymásra vannak utalva. Fogyatékoságom ellenére Isten Igéjét hirdethetem, és arról beszélhetek, hogy a világosság ragyog ebben az elsötétített világban, és hogy megjelent a reménység és megtartás mindnyájunk számára. Ezek miatt könnyebb megbékélnem fogyatékos voltommal. Sokszor azzal vigasztalom magam, hogy drága barátom, a názáreti Jézus sokkal többet szenvedett. Kereszten elszenvedett halála nyitotta meg számomra és mindnyájunk számára az utat az Atyához. Milyen fájdalmas lehetett Istennek Fia szenvedését látni. Szinte megfoghatatlan, milyen kínokat kellett Jézusnak magára vállalnia. Lehajolt az emberi szenvedés legmélyebb pontjáig, hogy így szólhasson hozzánk: Ismerem fájdalmadat, itt vagyok

szenvédéseid közepette. A Zsidókhoz írt levél szavai vigasztalnak: Jézus közülünk való, hozzánk hasonló, csak bűn nélkül. Segíteni akar erőtlenségeinken és tud is. Csak azt várja, hogy erőtlenségünket belássuk, elfogadjuk, hogy kegyelmét megmutathassa bennünk.

Ha egyszer-egyszer megint a sötét völgyet járom és perlekedek Istennel, akkor gyakran átélem, hogy az Isten éppen ebben a völgyben elém jön. Egyszer az emberek kedvességén keresztül, akik azt mondják nekem: „Áldás vagy számomra”. Máskor Igéjén keresztül szólít meg, vagy egy váratlanul érkezett levélben. Sokszor csak utólag látom, hogy milyen gondos szeretettel hordozott Jézus a völgyön keresztül. Tapasztalatból tudom, hogy a szenvedés áldást is munkál. Lehet, hogy különösen hangzik: mégis örülök, hogy korlátozott voltom másokat hálaadásra serkent. Ilyen módon fogyatékoságom teheteteléből áldás származik mások számára. Jézus fogyatékoságomon keresztül megmutatja, hogy egymásra vagyunk utalva, és Önt is meghívja a hálaadásra.

Imádságunk mai tárgya: a szeretet

Nézzünk arra, amit Jézus a kereszten értünk elszenvedett, elhordozott és kiharcolt: itt láthatóvá lesz az Isten szeretetének mélysége és magassága. Itt feltöltekezhetünk, erőt és vigasztalást kaphatunk. Jézusra tekintve megtanulhatjuk, hogyan imádkozunk a szenvedőkért és hátrányos helyzetűekért: ahogyan odafordul az emberekhez, vallási, egészségi vagy társadalmi helyzetüktől teljesen függetlenül – számunkra példa és bátorítás, hogy ebben is hozzá hasonlóvá váljunk. Ez pedig az imádsággal kezdődik. Aki másokért imádkozik, az szívvel feléjük fordul, érdeklődik irántuk, és elkezdni szeretni őket.

Imádkozunk...

Bűnvallással

- hogy Jézus együttérző és befogadó szeretetét nem gyakoroljuk igazán másokkal szemben

- hogy inkább elhatárolódunk, és távolságot tartunk, ahelyett, hogy közelítenénk másokhoz és a szeretet tekintetével néznénk rájuk

Hálaadással

- az Atya szeretetéért és Jézusnak a kereszten hozott áldozatáért

- hogy mellettünk áll terheinkben és kísértéseinkben.

Könyörgéssel

- a körülöttünk élő fogyatékos és beteg emberekért

- intézményekért és emberekért, akik lakóhelyükön betegekkel, szenvedőkkel, fogyatékosokkal stb. törődnek

- hogy fogyatékosok és nem fogyatékosok jobban megértsék egymást mindnyájunk közös gazdagodására.

Kiegészítő imatárgyaink:

Diakóniai szolgálatért, szociális kérdésekért és szolgálatokért
Hálaadással, könyörgéssel és bűnvallással imádkozunk

- a diakóniában folyó hiteles felebaráti szeretetért,

- több önkéntes segítőért az egyházi és világi szociális szolgálatban,

- orvosokért, betegápolókért, a beteg és idős embertársainkat gondozókért,

- az oktatási lehetőségekből kiesett fiatalokért, munkanélküliekért,

- utcagyerekekért, alkohol és drogfüggőkért, hajléktalanokért, és azért, hogy hatásosan segíthessünk rajtuk és hit által új életet nyerhessenek.

Jézus Krisztus – a népek megtartója

**Ézs 60,1-3
(Ef 2,14-22)**

**JANUÁR 13.
SZOMBAT**

Hudson Taylorról a Kína-belföldi Misszió alapítójáról mondják a következő történetet:

Egyik nap egy folyón való utazása közben egy felborult csónakot látott. A csónak gazdája vízbe esett. Taylor nem tudta egyedül kimenteni, ezért kiáltott néhány halásznak, akik a közelben voltak: „Gyertek gyorsan! Itt vízbe esett valaki, hozzátok a hálóiokat és segítsetek!” A halászok azonban így válaszoltak: „Most nem érünk rá.” „Megfizetem, ha segítetek” – könyörgött nekik Taylor. „Mennyit?” – kérdezték a halászok. „10 dollárt”. „Az nem elég”. „15 dollár, több nincs nálam, gyertek azonnal!” A halászok végülis kellenlenül odaéveztek a helyhez, ahol Taylor utoljára látta az elmerült embert. Hálójuk segítségével kihúzták a vízből és beemelték a hajóba. Az ember halott volt. Megfulladt, amíg a halászok a pénzért alkudoztak.

Hogy lehet valaki ennyire egoista és közömbös? Vagy talán mi magunk is ugyanilyen közömbösen nézünk a világ elveszettjeire, mint ezek a halászok? Hisz a megbízatásunk világos: **kelj fel! Indulj el! Gyűjts világosságot ebben a sötét világban! Mondd tovább, hogy Isten dicsősége e világ sötétjébe és a népek közé be akar ragyogni. Hogyan lehetséges, hogy a katasztrófák hírei, a gonosz rágalmak szélsébséggel terjednek és ez a jó hír, az egyetlen fontos közlés, a Jézus Krisztusról szóló örömteli evangélium olyan vontatottan és lassan adatik tovább?**

Pedig ez a tudósítás jelenlegi életünk és az örökkévalóság számára rendkívül fontos: **Jézus Krisztus a világ világossága, és nem csak azé a korlátozott részé, amit ma áttekinthetünk. Ő a világosság minden ember számára. Szeretne világosságot gyújtani mindenkinek, mindenhol. És ehhez emberekre van szüksége, akik már maguk is ebben a világosságban járnak. Ők adják tovább a világosságot mindazok számára, kik még sötétségben élnek. Akkor is, ha még erről nem tudnak, vagy nem akarnak tudni.**

Fiúnk már kisgyermek korában különösen érdeklődött a városi és országos térképek iránt, ezért egyszer megajándékoztuk egy szép, nagy földgömbbel. Elmerülten tanulmányozta a világrészeket és a tengereket. A legjobban azonban az tetszett neki, hogy a földgömböt ki lehetett világítani. Csodálatos képet mutatott: nem egyes kis fénypontcskák voltak szétszórva egy sötét háttéren, hanem egy világosságtól ragyogó földgolyó volt a szemünk előtt. Ilyen lesz ez az időknél végén, amikor a mi Urunk visszajön: minden ember és minden nép az Isten dicsőségének a világosságában.

Addig pedig vár a lélekmentési küldetésünk. Az a feladatunk, hogy az Isten országának jóhírért égő fáklyaként vigyük tovább, és Jézus nevét tegyük ismertté minden nép előtt.

Imádságunk mai tárgya: a jó hír továbbadása

Az imádkozóknak és az imaóráknak az egyik legfontosabb feladata a misszióért és evangélizációért való könyörgés. Gyakran azonban túlságosan hozzászokunk ehhez az imádsághoz. Szükségünk van friss és szenvedélyes lelkületre, ha az elveszettek megmentéséről van szó, hiszen ezek az emberek körülöttünk élnek és tele van velük az egész világ. A Jézusról szóló megtartó üzenet továbbadása a hívőknek egyik legfontosabb életmegnyilvánulása – adottságaiktól és lehetőségeiktől függően. És mindez imádsággal kezdődik, mert itt nyerjük el Isten szeretetének a látását a körülöttünk élő emberek és a távollévők iránt egyaránt.

Imádkozunk...

Bűnbánattal:

- a missziói feladat iránti kényelmességünk és megszokottságunk miatt
- a Jézus nélküli emberek elveszettsége miatti érzéketlenségünk miatt

Hálaadással:

- hogy Isten szíve még mindig ég az emberekért és meg akarja őket menteni
- hogy még mindig türelemmel és elnézéssel tekint közömbösségünkre és alkalmatlanságunkra, amellyel az örömteli és hiteles bizonyoságtételt elmulasztjuk.

Könyörgéssel:

- alkalmasságunkért és arra való jó alkalomért, hogy az örömhírt továbbadjuk
- általunk ismert igehirdetőkért, evangélistákért és misszionáriusokért

Kiegészítő imatárgyaink:

Üldözött keresztyénekért, a misszióért, az evangélizációért.

Imádkozunk hálaadással, könyörgéssel és bűnbánattal

- az iszlám, a buddhista, a hinduista vagy kommunista országokban élő keresztyénekért, akiket hitük miatt üldözik, vagy megölnék
- a keresztyének szóbeli és gyakorlati bizonyoságtételét célzó oktatásért
- az istentiszteleteken, evangélizációkon, házikörökben, szabadtéri istentiszteleteken, az iratmisszióban stb. folyó mindennemű szolgálatért
- az istentiszteleteken, ifjúsági rendezvényeken, női vagy férfifalálkozókon elhangzó, Krisztushoz hívó igehirdetésekért.

**Jézus
Krisztus – a
győztes
Bárány**

**Jel 5,6a,8-9
(Zsolt 96)**

**JANUÁR 14.
VASÁRNAP**

Az elmúlt héten sokan imádkoztak azért, hogy Isten országa eljőjön és az Ő akarata beteljesedjen e világban. Eközben saját életünk, gyülekezetünk, közvetlen környezetünk és az egész világ nyomorúsága is szemünk előtt volt. Hisz kihez mehetnénk ezekkel a problémákkal, ha nem a mi irgalmas Urunkhoz? Milyen jó, hogy imádkozhatunk! Imameghallgatásokról értesülünk közvetlen környezetünkben és Isten történelmet formáló cselekedeteiről széles e világban. De a betegségek és a katasztrófák, az Istentelenség és lelki nyomorúságok láttán saját erőtlenségünket is megtapasztaljuk. Különös kettősséget látunk: különböző nyomorúságokat megváltoztat Isten, mert imádkozunk érte, sőt ezt kimondottan el is várja tőlünk; de sokminden abból, amit kérünk és várunk nem történik meg.

Ez az a feszültség, amely, mint Krisztushívó embereket napról napra körülvesz bennünket. Ez különbözteti meg hitünket minden más vallástól vagy világnézettől: nem ígér mostani helyzetünkben a bűn, a szenvedés és a halál fölötti maradéktalan győzelmet; de nem úgy tekint az örökkévalóságra sem, mint egyedüli vigasztalásunkra. Tanult teológusok és egyszerű hívő emberek gyakran esnek abba a kísértésbe, hogy ezt a feszültséget egyoldalúan feloldják. A Biblia nem azt mondja, hogy az Isten országa az evangélizációk és a hívő emberek társadalmi befolyása révén teljességgel megvalósulhat ebben a világban, de azt sem engedi, hogy

átlépjünk a problémákon és ezt az ún. istentelen világot magára hagyjuk.

Történelmi kutatások bizonyítják, hogy a keresztyénség növekedése, az első három évszázadban, az élő hitnek a pogány környezetre gyakorolt hatásával magyarázható. A keresztyének első nemzedékei egyrészt gyakorlati emberszeretetüket bizonyították a járványok és katasztrófák idején, vagy a nőkkel szemben tanúsított tiszteletadásukkal, de úgy is, ahogy különböző etnikai csoportokat befogadtak gyülekezeteikbe. Másrészt azonban az örök életbe vetett reménységük, ahol nem lesz többé szenvedés és halál, rendkívül vonzónak mutatkozott. A szerető és önmagát értünk fölládozó Istenről szóló híradás, ami az igazi életre vezet el már evvilágban, és a halál után ezt kiteljesíti – emberek milliőit hozta a korai egyházba.

Lehetséges ugyanez ma is a más vallásoktól és világnézettől befolyásolt emberek között? Persze ez nem jelenti azt, hogy a keresztyének minden kérdésre azonnali és kielégítő választ tudnak adni, például betegségek, vagy háború idején, de olyan hitet hordoznak magukban, amelyik kibírja ezt a feszültséget, és nagy bizonyossággal tölti el szívüket, ahogy ez a Jel 5-ben látható:

- Jézus Krisztus az Isten Báránya hordozza bűneinket és szenvedéseinket. Hallja imádságainkat, megszabadít és gyógyít. Sőt, velünk együtt szenved és közbenjár

értünk az Atyánál. Itt van velünk, vigasztalást és erőt ad, reménységgel és bátorítással tölt el.

A feltámadott hatalmas Úr mégis Isten Báránya marad, aki magán hordozza sebei helyét

- Jézus Krisztus az Isten Báránya egyedül méltó és képes arra, hogy végül minden titkot és megválaszolatlan kérdést feloldjon. Égető kérdéseinket hitben rábízhatjuk, hiszen már most is kapcsolatban vagyunk vele. Ezért az angyalok seregével, sőt az egész teremtéssel együtt dicsérhetjük és imádkozhatjuk Őt.

Imádságunk tárgya: az Úr várása

Isten eljövételének várását a mostani időkben és közelségének, jelenlétének átélését az örökkévalóságban tulajdonképpen csak a bibliai imádat nyelvén tudjuk kifejezni. Használjuk fel ehhez a Jel 5-ben és Zsolt 96-ban megadott textusokat, énekeljünk régi és új énekeket. Nem kell eltitkolni őszinte váradalmainkat, vagy csalódásainkat, amelyek a hit útjának velejárói. A hit

elég erős ahhoz, hogy meg nem hallgatott imádságainkat is megnevezzük. Nem kell azokat szégyenkezve a szőnyeg alá söpörnünk. Közösségünk a többi hívővel, akik ugyanezen az úton járnak, segít abban, hogy megmaradjunk könyörgésünkben vagy Isten vezetését megértve feladjuk elvárásainkat.

Reménységünknek ebben a feszültségében szükségünk van egymásra, mint lelki testvérekre. De szükségünk vagy egymásra, mint a Krisztus testének különböző ajándékaival felruházott gyülekezetei, közösségei. Mert a többiek segítsége nélkül könnyen erőt vesz rajtunk a rezignáció („úgyse segít az imádság”) vagy az eufória („most biztos ébredés kezdődik”). Milyen jó, hogy az Alianszban közel vagyunk egymáshoz az imahét után, is az egész esztendőben!

Mint Krisztus szabad és hálás megváltottai hozzuk elé minden népből és kultúrából a bennünket összekötő várakozásunkat, imádatunkat és magasztalásunkat. Bátorítson bennünket annak átélése, hogy ezekben már most egyek vagyunk, és az, hogy egyszer teljesen egyek leszünk. Ez töltse be szívünk élő reménységgel!

Imádkozzunk...

- imádatlással és magasztalással a fent említett igehelyek, további zsoltárok és dicsőítő énekek alapján
- őszintén kifejezve hálánkat és csalódásainkat is, bízunk Istenben és az Ő Igéjében, ígéreteiben és hittel várunk rá
- hálát adva és könyörögve a különböző háttérű keresztyénekért, hogy lelki adományainkat jól használva egymást kölcsönösen elismerjük, szeressük, segítsük, kiegészítsük

Kiegészítő imatárgyaink:

Az imahét végén imádkozzunk

- a 2007-es esztendő helyi szükségleteiért és terveiért
- a lakóhelyünkön élő gyülekezetekért, szolgálatokért és intézményekért
- az aktuális szociális és politikai kihívásokért
- az evangéliumi Aliansz magyar, európai és világszerte folyó szolgálatáért.

Az Aliansz jelene és a következő lépések:

A 3. oldalon elhangzottak értelmében az Evangéliumi Aliansz helyi csoportjainak megszervezése lenne az egyik első és égető feladat. Kérek benneteket testvéreim, vállaltok részt közös munkánkban azzal, hogy a magatok gyülekezetében, csoportjaiban készek vagytok az evangélium ügyéért mindig szót emelni és a korábbiak szerint is felelősséget vállalni ezért. Egyesítsük úgy erőinket a hathatós szó, igei látás kifejezésére úgy is, hogy felelősséget vállalunk az Evangéliumi Aliansz egyesületszerű működéséért. Mivel az Aliansz tagsága természetes személyekből áll, kérek benneteket vállaltok velünk közösséget úgy, hogy neveteket adjátok működésünkhöz. Ennek az áldozatnak csekélyke következménye kellene legyen az, hogy évente 2000,-Ft-ot, mint egyesületi tagdíjat befizetünk.

A másik feladat az lenne, hogy megismertessük az Evangéliumi Aliansz sokrétű hálózati munkáját a gyülekezetekkel, csoportokkal. Jelenleg több mint 10 hálózatunk működik különböző munkaterületeken. Ilyenek pl. az ima-, ifjúsági-, női-, páratlan-, romamissziós-, sáfárság-, külmissziói- hálózatok. Munkálkodunk több hálózat (pl. evangélizáció, család, hitvédelem, média) kialakításán is. Ezek olyan munkaterületek, melynek előremozdítása közös evangéliumi érdek. Kérünk segítsétek munkánkban!

Balaton konferencia

Keswick (kiejtése: kezik) egy kis üdülőváros Angliában. Konferenciáinak története mintegy 130 évvel ezelőtt kezdődött. Az akkori helyi lelkész nem volt megelégedve gyülekezete szellemi állapotával, s úgy gondolta, erre csakis Isten Igéje lehet a gyógyír. Felállított hát egy nagy sátrat, telerakta székekkel és meghívta a legjobb igehirdetőt, aki egy egész héten át tanította az egybegyűlteket. Olyan áldásos volt ez az alkalom, hogy a következő évben is megismételték, és azóta minden esztendőben. Mostanára már három hetet tartanak, külön a fiatalabbaknak, az idősebbeknek és a házasoknak. Évről-évre mintegy tizenöt ezren részesülnek a konferencia áldásaiban. Mára a világ több pontján szerveznek hasonló megmozdulásokat, Dél-Amerikában, Ázsiában, Afrikában is van már "Keswick" jellegű konferencia. Egy házaspárnak pedig azt munkálta Isten a szívében, hogy a szigetországból a kontinensre segítsenek elhozni ezt a lehetőséget, konkrétan, hogy Magyarországon egy közép-európai Keswick konferencia lehessen. A lehetőséget megismerve és a szellemi szükséglet látva az Evangéliumi Aliansz felkarolta ezt a kezdeményezést és megkezdődtek a konferencia előkészítésének munkálatai. Megalakult a szervező csoport, megvan a helyszín és az időpont, összeállt a program vázlatja és fel lettek kérve a fő előadók. Már csak az a kérdés, hogy – ha Isten éltet minket addig- elmegyünk-e, részt veszünk-e rajta? Nemsokára széles körben elkezdjük majd hirdetni az alkalom jó hírét. Egyelőre azonban csak arra biztatlak, hogy, írd be a naptáradba a következőt: Balaton konferencia, Balatonszemes, 2007. augusztus 22-26.

Szuhánszky T. Gábor
főtitkár

Megújult honlapunkon (www.aliansz.hu) még több információ található az Aliansz munkájáról, az aktuális eseményekről, s az Aliansz keretein belül működő hálózatokról.

Honlapunkon lehetőséget biztosítunk minden Aliansz lelkületű testvér, szervezet számára, hogy ott közzé tegye híreit. Az anyagokat az aliansz@enternet.hu címre kérjük beküldeni!

